

Roma statornicește vedenia - Numărul paisprezece

Oglindiri ale lui Hristos și formarea chipului Fiarei: o paralelă profetică în zilele de pe urmă

Jeff Pippenger
2024-09-02

Linia profetică ce identifică momentul în care Statele Unite formează un chip pentru și al fiarei coincide cu timpul când cornul protestantismului formează chipul lui Hristos. Acea formare este identificată în mod specific în Daniel, capitolul zece, când Daniel contemplă vedenia „marah”, oglinda cauzativă. Daniel îi reprezintă pe cei care Îl privesc pe Hristos și, făcând astfel, reflectă caracterul lui Hristos. Cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt reprezentați de Daniel în capitolul zece, formează în lăuntrul lor chipul lui Hristos numai pe măsură ce privesc caracterul Său. Privind, devin schimbați.

Chipul fiarei oglindește fiara, iar formarea chipului fiarei este marea probă pentru poporul lui Dumnezeu, prin care destinul lor veșnic va fi hotărât. Când bisericile protestante vor prelua controlul asupra guvernului Statelor Unite, ele vor fi format un chip al sistemului biserică-stat care redă structura de control pe care puterea papală a întrebuițat-o înainte ca sprijinul politic să fie înlăturat. În aceeași perioadă, chipul lui Hristos se va forma în poporul Său din zilele de pe urmă. Totuși, au fost unii care erau cu Daniel și care nu au văzut vedenia, căci au fugit dinaintea vedeniei. Ei au căzut la proba formării chipului fiarei, refuzând să îngăduie ca chipul lui Hristos să se formeze în ei în vremea încercării.

Principiul spiritual al oglindirii se împlinește prin privirea într-o oglindă care îl reprezintă pe Hristos și, deoarece viziunea «marah» este o viziune cauzativă, chipul lui Hristos din oglindă produce chipul lui Hristos în omenire. O oglindă propriu-zisă reflectă chipul omului care privește în ea, dar aplicarea spirituală a principiului are variabile asociate oglinzii. Cei care sunt doar «ascultător al cuvântului, și nu împlinitor», «se privește pe sine, pleacă în drumul său și îndată uită ce fel de om era». Ei privesc în oglindă și nu văd decât omenirea.

Cealaltă categorie, care este „nu un ascultător uituc, ci un împlinitor al lucrării”, vede legea lui Dumnezeu; Îl vede pe Hristos în oglindă. Lucrarea constă în a înțelege că principiul oglindirii are o realitate „naturală” și o realitate spirituală. Daniel îi ilustrează pe cei care au făcut „lucrarea”, căci, în capitolele nouă și zece, el ilustrează lucrarea care produce principiul spiritual al oglindirii.

În acele zile, eu, Daniel, am fost în jale trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, nici nu m-am uns deloc, până când s-au împlinit trei săptămâni întregi. Daniel 10:1, 2.

Gabriel îi dăduse lui Daniel o interpretare parțială a vedeniei din capitolul al optulea, dar Daniel nu o înțeleșese în întregime.

Iar eu, Daniel, am leșinat și am fost bolnav câteva zile; după aceea m-am ridicat și m-am ocupat de treburile împăratului; eram uimit de vedenie, dar nimeni nu a înțeles-o. Daniel 8:27.

Sora White ne informează că Daniel căuta să înțeleagă interpretarea mesajului din capitolul opt al cărții Daniel, pe care Gabriel i-o adusese în capitolul nouă din Daniel.

Cu un zel nou și mai adânc, Miller a continuat cercetarea profețiilor, nopți întregi, ca și zilele, fiind consacrate studiului a ceea ce acum se arăta de o importanță atât de covârșitoare și de un interes cu totul absorbant. În capitolul al optulea din Daniel nu a putut găsi niciun indiciu privitor la punctul de plecare al celor 2300 de zile; îngerul Gabriel, deși i se poruncise să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia, i-a dat doar o explicație parțială. Pe măsură ce teribila persecuție ce avea să se abată asupra bisericii i se descoperea profetului în vedenie, puterea trupească i-a cedat. Nu a mai putut îndura, iar îngerul l-a părăsit pentru o vreme. Daniel „a leșinat și a fost bolnav câteva zile.” „Și am fost uimit de vedenie”, spune el, „dar nimeni n-a înțeles-o.”

Totuși, Dumnezeu poruncise solului Său: „Fă pe omul acesta să înțeleagă vedenia.” Acea însărcinare trebuia să fie dusă la îndeplinire. În ascultare de aceasta, îngerul, cândva după aceea, s-a întors la Daniel, spunând: „Acum am ieșit ca să-ți dau pricepere și înțelegere;” „de aceea înțelege cuvântul și cugetă la vedenie.” Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27. Era un punct important în vedenia din capitolul 8 care rămăsese neexplicat, și anume cel privitor la timp — perioada celor 2300 de zile; de aceea îngerul, reluându-și explicația, stăruie mai ales asupra subiectului timpului. Marea Controversă, 325.

În capitolul zece ni se spune că Daniel avea înțelegere cu privire la „vedenie” și la „lucru”, dar Daniel dorea mai multă lumină; de aceea și-a pus la inimă să dobândească acea înțelegere și a postit douăzeci și una de zile. Procedând astfel, el îi reprezintă pe cei din zilele de pe urmă care înțeleg principiul spiritual al oglinzirii, tipificat prin principiul natural al oglinzirii. Acea înțelegere este ilustrată prin faptele lor, iar faptele lor sunt reprezentate, în cazul lui Daniel, prin căutarea unei înțelegeri corecte a cuvântului profetic al lui Dumnezeu. Contrastul evident al celor care au fugit dinaintea vedeniei este că ei nu căutau o înțelegere corectă a cuvântului profetic al lui Dumnezeu.

Lumina cuvântului profetic al lui Dumnezeu, pe care Daniel este înfățișat ca fiind flămând să o înțeleagă, este lumina zilelor de pe urmă, căci Daniel este tipul celor o sută patruzeci și patru de mii. Prin urmare, Daniel reprezintă o clasă care caută să înțeleagă lumina cuvântului profetic al lui Dumnezeu, lumină care este reprezentată ca testul final înainte de închiderea timpului de probă. În această privință, această lumină este Apocalipsa lui Isus Hristos, care este dezpecetluită chiar înainte ca timpul de probă să se închidă; totodată, ea este testul reprezentat prin formarea chipului fiarei.

Formarea icoanei fiarei identifică în mod direct procesul prin care este constituită icoana fiarei. Acea realitate nu poate fi determinată corect fără a identifica mai întâi subiectul principal al testului, fiara. Fiara este aceea care stabilește și identifică modul în care se formează icoana.

Dar ce este „chipul pentru fiară”? Și cum urmează să fie întocmit? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip pentru fiară. El mai este numit și un chip al fiarei. Atunci, pentru a

afla cum este acest chip și cum urmează să fie întocmit, trebuie să studiem caracteristicile fiarei înseși — papalitatea.

Când biserica primară s-a corupt, abatându-se de la simplitatea Evangheliei și acceptând rituri și obiceiuri păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu; și, pentru a controla conștiințele oamenilor, a căutat sprijinul puterii seculare. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce stăpânește puterea statului și o întrebuiință pentru a-și promova propriile scopuri, mai ales pentru pedepsirea „ereziei”. Pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, puterea religioasă trebuie să controleze într-atât guvernul civil, încât autoritatea statului să fie, de asemenea, pusă în slujba bisericii pentru a-și împlini propriile scopuri. *The Great Controversy*, 443.

Pentru a „învăța cum este chipul și cum urmează să fie format, trebuie să studiem caracteristicile fiarei înseși — papalitatea.” Fiara este cea care stabilește vedenia ce constituie testul zilelor de pe urmă, test adus la îndeplinire chiar înainte de închiderea timpului de har. Daniel a înțeles vedenia și lucrul.

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, căruia i se pusese numele Belteșatar, un cuvânt; iar cuvântul era adevărat, dar vremea hotărâtă era lungă; și el a înțeles cuvântul și a avut înțelegere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Vedenia este vedenia „mareh” a celor două mii trei sute de ani. Termenul „thing” redă cuvântul ebraic „dabar”, care înseamnă „cuvânt”. Același cuvânt („dabar”), care este tradus prin „thing” în versetul întâi, este tradus prin „matter” în capitolul nouă, versetul douăzeci și trei.

Da, pe când încă vorbeam în rugăciune, chiar bărbatul Gabriel, pe care îl văzusem în vedenia de la început, venind în zbor iute, m-a atins către vremea jertfei de seară. Și m-a înștiințat, a vorbit cu mine și a zis: O, Daniele, acum am ieșit ca să-ți dau pricepere și înțelegere. La începutul cererilor tale a ieșit porunca, și am venit să ți-o arăt; căci ești foarte iubit: de aceea înțelege pricina și ia aminte la vedenie. Daniel 9:21-23.

Gabriel vine la Daniel ca răspuns la rugăciunea lui Daniel, care este asociată cu luminarea pe care Daniel o primise atunci când înțelesese că se afla într-o robie reprezentată de împrăștierea din Leviticul douăzeci și șase.

În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți numărul anilor despre care a venit cuvântul Domnului către prorocul Ieremia, că se vor împlini șaptezeci de ani pentru pustiirile Ierusalimului. Daniel 9:2.

Robia identificată de Ieremia l-a condus pe Daniel la robia "celor șapte vremuri" consemnată de Moise, care era atât un "jurământ", cât și un "blestem".

Da, tot Israelul a călcat legea ta, abătându-se, ca să nu asculte de glasul tău; de aceea s-a revărsat peste noi blestemul și jurământul care este scris în legea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, fiindcă am păcătuit împotriva lui. Și el a împlinit cuvintele sale, pe care le-a rostit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care ne-au judecat, aducând asupra noastră un mare rău: căci sub tot cerul nu s-a făcut așa cum s-a făcut asupra Ierusalimului. După cum

este scris în legea lui Moise, tot acest rău a venit peste noi; și totuși nu ne-am rugat înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem de la fărâdelegile noastre și să înțelegem adevărul tău. Daniel 9:11-13.

Pe temeiul mărturiei celor doi, Ieremia și Moise, Daniel a înțeles că pustiirea care fusese adusă asupra Ierusalimului era „blestemul” „lui Moise” care fusese „turnat asupra” Israelului din vechime. Sora White se referă la mărturia lui Ieremia drept „mărturie pentru biserică”, iar, în această privință, aceasta îl identifică pe Ieremia ca fiind Duhul Profeției al zilelor de pe urmă, căci „mărturiile pentru biserică” în zilele de pe urmă sunt tocmai acest lucru. Ieremia reprezintă Duhul Profeției, iar Moise reprezintă Biblia.

Daniel îi reprezintă pe cei din zilele de pe urmă care înțeleg, din mărturia acelor doi martori, că au fost risipiți și care înțeleg, din Biblie și din Spiritul Profeției, că au fost treziți, așa cum a fost Daniel trezit cu privire la faptul că el (ei) fusese(ră) în robie și că robia era reprezentată în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu.

Experiența poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este aceea a celor zece fecioare.

"Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ilustrează, de asemenea, experiența poporului adventist." Tragedia veacurilor, 393.

Timpul de întârziere din pilda celor zece fecioare reprezintă aceeași trezire a lui Daniel din capitolul al nouălea. Pe temeiul celor doi martori sfințiți, Daniel a înțeles că întreaga sa viață era împlinirea unei profeții anume din Cuvântul lui Dumnezeu. Acea profeție l-a îndreptat pe Daniel către remediul necesar, pentru ca el să fie pregătit pentru ceea ce urma să i se întâmple chiar în capitolul următor. Tot astfel, când mileriiții au împlinit pilda celor zece fecioare, ei au trebuit, de asemenea, să fie treziți la faptul că prima dezamăgire și timpul de întârziere i-au făcut să adoarmă. Toți profeții reprezintă zilele de pe urmă.

Trezirea lui Daniel și a Milleriților sunt doi martori ai unei treziri a celor o sută patruzeci și patru de mii în zilele de pe urmă.

Isus și toată oștirea cerească priveau cu milă și cu dragoste spre aceia care, cu o dulce așteptare, tânjiseră să-L vadă pe Acela pe care sufletele lor Îl iubeau. Îngeri pluteau în jurul lor, pentru a-i susține în ceasul încercării. Aceia care neglijaseră să primească solia cerească au fost lăsați în întuneric, iar mânia lui Dumnezeu s-a aprins împotriva lor, pentru că n-au voit să primească lumina pe care El le-o trimisese din cer. Acei credincioși dezamăgiți, care nu puteau înțelege de ce Domnul lor nu venise, n-au fost lăsați în întuneric. Din nou au fost conduși la Bibliile lor ca să cerceteze perioadele profetice. Mâna Domnului a fost ridicată de pe calcule, iar greșeala a fost lămurită. Au văzut că perioadele profetice se întindeau până la 1844 și că aceleași dovezi pe care le prezentaseră pentru a arăta că perioadele profetice se încheiau în 1843 dovedeau că aveau să se termine în 1844. Lumina din Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit asupra poziției lor și au descoperit un timp de zăbovire — 'Chiar dacă [vedenia] zăbovește, așteapt-o.' În dragostea lor pentru venirea imediată a lui Hristos, trecuseră cu vederea zăbovirea vedeniei, care era menită să-i arate pe adevărații așteptători. Din nou aveau un moment hotărât. Totuși am văzut că mulți dintre ei nu puteau să se ridice deasupra amarei lor dezamăgiri ca să

aibă acel grad de zel și energie care le marcase credința în 1843. Scrieri timpurii, 236.

În împlinirea pildei, Milleriții „au trecut cu vederea zăbovirea vedeniei,” dar au fost „din nou” „călăuziți la Bibliile lor să cerceteze perioadele profetice. Mâna Domnului a fost îndepărtată de pe cifre, iar greșeala a fost explicată.” Daniel a fost călăuzit la Biblie și „mâna Domnului” a fost îndepărtată de pe „perioadele profetice,” iar când Daniel, ca făptuitor, nu doar un ascultător, prin credință activă a dovedit că a înțeles mesajul lui Ieremia și al lui Moise, împlinind îndrumările date în Leviticul douăzeci și șase, precum și remediul și rezolvarea stării de împrăștiere a poporului lui Dumnezeu, atunci „explicația”, i-a fost dată lui Daniel.

Când cei o sută patruzeci și patru de mii vor împlini timpul de întârziere al pildei, în împlinirea ei finală și cea mai desăvârșită, în zilele din urmă, o vor face într-o perioadă de timp în care „formarea chipului fiarei” constituie marea lor încercare.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.

„Când rodul s-a copt, îndată bagă secera, pentru că a venit secerișul.” Hristos așteaptă cu dorință arzătoare manifestarea Lui Însuși în biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi reprodus în chip desăvârșit în poporul Său, atunci El va veni să-i revendice ca ai Săi. Lecții ilustrative ale lui Hristos 69.

Întunericul neînțelegerii lui Dumnezeu este cel ce învăluie lumea. Oamenii își pierd cunoașterea caracterului Său. Caracterul Său a fost înțeles greșit și răstălmăcit. În această vreme trebuie să fie proclamat un mesaj de la Dumnezeu, un mesaj luminător prin influența sa și mântuitor prin puterea sa. Caracterul Său trebuie să fie făcut cunoscut. În întunericul lumii trebuie să fie revărsată lumina slavei Sale, lumina bunătății Sale, îndurării Sale și adevărului Său.

Aceasta este lucrarea descrisă de profetul Isaia în cuvintele: "O, Ierusalime, tu care aduci vești bune, înalță-ți glasul cu tărie; înalță-l, nu te teme; spune cetăților lui Iuda: Iată Dumnezeul vostru! Iată, Domnul Dumnezeu va veni cu mână tare, iar brațul Său va domni pentru El; iată, răsplata Lui este cu El și lucrarea Lui înaintea Lui." Isaia 40:9, 10.

Cei care așteaptă venirea Mirelui sunt chemați să spună poporului: «Iată Dumnezeul vostru.» Ultimele raze ale luminii pline de îndurare, ultimul mesaj de milă ce urmează să fie dat lumii, constituie o descoperire a caracterului Său de iubire. Copiii lui Dumnezeu sunt chemați să manifeste slava Sa. În propria lor viață și în propriul lor caracter ei sunt chemați să arate ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei. Parabolele Domnului Hristos, 415.